

curta vida, l'agricultor del nostre Camp utilitza, indistintament, l'amoníac, el nitrat o el superfosfat.

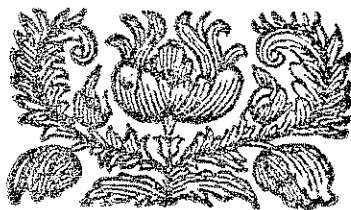
Tampoc la nostra pagesia es preocupa ni poc ni molt del clima, ni pensa que pugui tenir relació amb la quantitat i qualitat d'adobs a emprar. I, en quant a la quantitat, en general, més que com aliment, sembla que utilitzin l'adob com a condiment.

Podríem, encara, senyalar altres defectes, sobretot en la manera de barrejar-los i d'aplicar-los, però considerem suficient lo que portem escrit, per a sentar la conclusió que, avui, en nostre Camp, s'adoba poc i malament, amb greu perjudici de la producció i, per tant, dels mateixos agricultors. Es con-

venientíssim per a compensar les despeses per jornals, augmentar la producció, puix, essent aquelles despeses les mateixes, els fruits que s'obtenen, en moltes ocasions, podrien duplicar-se, adobant convenientment.

En aquest aspecte, la nostra pagesia no està molt avançada. Hi ha que fer-li, però, la justícia de que els agricultors durant molts anys, i avui encara, han viscut precàriament. No obstant, és de creure que amb la mateixa facilitat que s'han assimilat altres avenços, es perfeccionaran en tot quant té relació amb la fertilització de les terres, en profit llur i en benefici de la riquesa del nostre Camp.

JOSEP CAIXÉS GILABERT

NOCES

*La tarda d'or ran l'horitzó declina;
brinquen els poltres en la pau del prat;
tot lliurement, plens d'ansietat divina,
els dos joves pastors s'han desposat.*

*Com en el fris d'una àmfora arretina,
una aroma de noces, que ha embaumat
la vaguetat de l'hora ponentina,
la ramada frisanta ha encabridat.*

*La núvia, que ha sentit la poderosa
unció carnal de les serenes aures,
dels braços de l'espòs s'ha alçat joiosa;*

*i ha sonrigut, pensant si en nits properes,
les eugues braves pariran Centaures,
i fruitaran estrelles les pomeres...*

TARDA PAGANA

*Pel sol d'Agost la terra encesa
brilla i s'abat serenament:
l'aire, que passa somnolent,
té l'inquietud d'una nuesa.*

*Pels camps, les verges, colorades,
cullen les fruites tot riguent:
hi ha una gran lluita de mirades,
en que Amor venç ardidament.*

*Se sent la vida tota nova:
El vent modela entre la roba
corbes d'atletes i beutats:*

*i entre la tarda que s'argenta,
sembla brunyir-s'hi, resplendent,
l'obra dels déus ressucitats.*

MIQUEL DE PALOL

Del llibre POEMES DE TARDA.